

ΠΑΛΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΡΟΥΠ)

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

(Γραμμένες για τὸ «Μπουκέτο»)

Ε'.

ταμίας τῆς «Ἀκροπόλεως» Καζάζογλου, ἦταν ἡμερὸς ἀνθρώπος, ἀνατολίτης καὶ ἀσφοδέτης. Δὲν εἶχε πρωτοβουλία καὶ εὐνοφορία, ἀπαραίτητα προσόντα γιὰ ἕναν διαχειριστὴ ἐφημερίδος, πού ἐπρεπε νὰ κωνοῖσιν πρὸ παντὸς τὰς εἰσπράξεις εἴτε ἀπὸ τῆς ἀγγελίας, εἴτε ἀπὸ τὸ πρακτορεῖο, εἴτε ἀπὸ συνδρομῆς καὶ νὰ ἔχη τὰ Σάββατα χρήματα νὰ πληρῶνῃ τὸ προσωπικόν. Τὰ κατάρτερον λοιπόν, ὥστε καὶ καθὲν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου νὰ μὴν ἔχη πεντάρα γιὰ νὰ πληρῶσιν τοὺς συντάκτες!

Ὅταν ἐπιγαίναμε γιὰ νὰ ζητήσουμε χρήματα, ἐκεῖνος μᾶς ἐκινετοσε μέσα ἀπὸ κἀπι συρματῆνα γυαλιὰ τὸν εἰσοὺς πέντε λεπτῶν, σὺν περίεργα ὄντα, σὺν ποτὲ ἄλλοτε νὰ μὴ μᾶς εἶχε ξαναδαί! Καὶ κατόπιν... ἀρχίζε τὰ γέλια!... Τί νὰ τοῦ ποῦμε ἐμεῖς τότε;

— Τὸ τελευταῖον δίφραγμα πού εἶχα, μᾶς ἔλεγε, τὸ πήρε ὁ Διευθυντῆς γιὰ τὸ... σὰτι του!

Στὴν ἀρχὴ ἐθιμόναμε πολλὰ κατόπιν τὸν παρακαλοῦσαμε κρυφὰ καὶ ἰδιαιτέρως ὁ καθένας μᾶς, μήπως εἶχε κρατήσει τίποτε, καὶ στὸ τέλος τὸ ριζῶναμε καὶ μετὶ στὸ γέλιο!

Ὁ Τσαμπουλοῦς ὅμως ἐσαξέφθηκε κάποτε σχετικῶς ἕνα δραστη- κώτερο φάρμακον, τὸ ὁποῖο εἶχε θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Πηγαίναμε δηλαδὴ κ'... ἐφύλαμα τὸν Καζάζογλου ζωντανόν! Κάθε Σάββατο βράδιν, τὸν τρυφερίζαμε κ' ἀρχίζαμε τὴν ψαμμωδία στὸν ἦχο τοῦ «Κύριε ἐλέησον»!

— Κύριε Καζάζογλε, κύριε Καζάζογλε, κύριε Καζάζογλε!...

Αὐτὸ ἐβαστοῦσε ὡς ὅπου ἐκεῖνος, γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ, ἄνοιγε τὴν κάσσα καὶ μᾶς ἔδινε μερικά διδραχμὰ!

Τὸ θόρυβο ὅμως αὐτὸν τὸν εἶχε ἀντιληφθεὶ ὁ Διευθυντῆς, καὶ γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ κείνος, κ' ἔδωκε μᾶς, ἐθιμοσίεσε στὴν «Ἀκρόπολι» τὴν ζη- τειτὰ διαχειριστικῆς. Ἐπαρκοσίστηκε τότε ὁ μακαρίτης Σοφ. Φαρμακίδης, φοιτητῆς τῆς Νο- μικῆς, κ' ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Γαβριηλίδην ν' ἀνα- λάβῃ αὐτὸς τὴν διαχείριση. Ὁ Γαβριηλίδης εἶ- χε συνηθίσει ὅλο ἀπὸ ἡμιζωομένους διαχειρι- στὰς. Ἐν τούτοις ἡ νεανικὴ ἐμψύχισις τοῦ Φαρμακίδου τοῦ ἔκανε καλὴ ἐντύπωσι.

— Ἐχεῖς κἀνεὶ ἄλλοτε διαχειριστῆς; τὸν ρώ- τησεν ἄμέσως.

- Ὁχι, ἀπάντησε ὁ Σοφικλῆς.
- Ἐσύρεῖς λογιστικὰ;
- Ὁχι.
- Ἐσέρεῖς διπλογραφία καὶ ἀλληλογραφία;
- Ὁχι.

— Τότε κἀνεῖς γιὰ... διαχειριστῆς μου, ἀπάντησε ὁ Γαβριη- λίδης. Χρήματα δὲν ἔχει ἡ «Ἀκρόπολι» νὰ... παραλάβῃς! Ἄλλὰ κράτησε κοντὰ σοῦ τὸν Καζάζογλου λίγες ἡμέρες ὡς πού νὰ συνηθίσῃς!!

Κι' ἔτσι ἀνέλαβε ὁ Φαρμακίδης τὴν διαχείριση γιὰ νὰ προ- αχθῆ ἀργότερα, καθὼς εἴπαμε, σ' ἀρθρογράφο, ἐξ αἰτίας μᾶς ἀντιλογίας του πρὸς τὸν Διευθυντῆ του.

***

Ἀλησμόνητα παραμένον τὰ Σαββατόβραδα ἐκεῖνα τῶν πληρωμῶν τῆς «Ἀκροπόλεως», καὶ ἰδίως στὶς κακῆς τῆς με-

ἀνθρωπινῶν καὶ γίνανε μπαλάντες, ἐπιτόροι, γαλατάδες, γιατροὶ, καρβουνάρηδες πού πληρῶνεῖς κάρβουνα καὶ σοῦ δίνουνε βρεγ- μένη σκόνῃ, μοδίστρες πού τῆς ἀρριβοκλήρνευε καὶ σοῦ κλέ- δονε τὸ ἄρασμα, ραφτίδες πού κερδίζουνε σὰ τὸσα ἄλλα τό- σα καὶ σοῦ φιλάνουν κωστοῦμα πρόστρυχα, μανθίνες, ζαχαρο- πλάστες, δικηγόροι, τραπεζιτικοὶ καὶ χίλιοι διὰ ἄλλοι διαβόλοι, πού καταλάσανε τὴν κακομοῖρα τῆ γῆ!...

Κι' ὁ ἀγασμὸς;

Εἰν' ἀνίσχυρος τώρα κ' αὐτὸς καὶ τὰ κακὰ τὰ πνεύματα νὰ διώξῃ καὶ νὰ ἡμερώσῃ τὴ θάλασσα καὶ νὰ κατασιγάσῃ τὰ στοιχεῖα.

Καὶ πλημμυρισμένος ὁ πατέρας ἀπὸ τέτοιες σκέψεις λυπηρῆς, γύρισε καὶ εἶπε στὰ παιδιά του, ἐνὼ ἡ κακομοῖρα ἢ γυναῖκα του, ἐγύριζε ἥσυχη καὶ ὑπομονητικὴ τὸ «σοφιλμὰ» τοῦ χοιρινού, πού ἴσως νὰ ἦταν κ' ἀπὸ χοῖρο ἐχλωαζόμενος:

— Ὁχι, παιδιά μου, δὲν ἐφύγαμε!... Ἐγίναμε ὅλοι ἐμεῖς Καλλιαντζάρου!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ρες, πού ἦσαν ἀτυχῶς ἢ περισσότερες!

Εἶνε γνωστὸν, πὸς ὁ Γαβριηλίδης οὔτε ἤξερε, οὔτε ἔκαμε ποτὲ του... πρόσθεσι.

Ῥωτοῦσε λοιπὸν τὸν διαχειριστῆ του καὶ Σαββατόβραδο, πόσα χρήματα κατόρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ. Ἐκεῖνος τοῦ ἔλεγε ἕνα πο- σόν, ἂς ὑποθέσωμε 450 δραχμῆς. Ἀμέσως ὁ Διευθυντῆς ἔταρνε ἕνα φράκιλλο τῆς ἀλληλογραφίας του, καὶ ἀπὸ τὸ ἀνάκτοδο μέρος του ἐ- σημείωνε:

- 1) Μι γ ἄ λ η ς δ ρ α χ. 350.
- Ὁ Μιχάλης Καρανασταντινὸν ἦταν ὁ ἀρχιεργάτης τῆς «Ἀκρο- πόλεως» κ' ἀνέβαινε ἔνωσος μὲ τῆς παντόφλες του ἀπὸ τὸ τυπογρα- φεῖο, μὴ ἐννοῶν νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὴ διαχείριση, ἂν δὲν ἔταρνε πρῶτος χρήματα γιὰ τοὺς ἐργάτες τοῦ τυπογραφείου!
- Κατόπιν ἀνέγραφε τὸ ὄνομα τοῦ διαχειριστοῦ.
- 2) Τ ἄ δ ε δ ρ α χ. 150.
- Ἐλεῖται τὸ προσωπικόν τῆς συντάξεως:
- 3) Ἀ ρ χ ε σ υ ν τ ἄ κ τ η ς δ ρ α χ. 150.
- 4) Ἀ ρ θ ρ ο γ ρ ἄ φ ο ς δ ρ α χ. 150.
- 5) Χ ρ ο ν ο γ ρ ἄ φ ο ς δ ρ α χ. 100.
- Τὰ δνόματα τῶν συντακτῶν κατόπιν:
- 6) Α. Β. δραχ. 75. 7) Γ. Δ. δραχ. 60. 8) Ε. Ζ. δραχ. 60. 9) Η. Θ. δραχ. 50. 10) Ι. Κ. δραχ. 40.
- Κι' ἔκανε τὸν κατάλογο μὲ τὸν ἑαυτό του, γράφοντας:
- 11) Ἐ γ ῶ δ ρ α χ. 10.

Πρόσθεσι δὲν ἔκανε ὁ Γαβριηλίδης. Τὴν ἔκανε ὅμως ἀμέσως ὁ διαχειριστῆς κ' ἔβλεπε ὅτι ἔπρεπε νὰ μοιράσῃ ποσὸν πλεόν τῶν... χιλίων διακοσίων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε.

Ἐσπευδε λοιπὸν ἀμέσως στὸν Γαβριηλίδην καὶ διημαρτύρετο. Ἐ- κείνος ἔταρνε τότε τὴν πένητα κ' ἔκοβε ἀπὸ τὰ ποσὰ τὰ μισὰ, χω- ρὶς ὅμως νὰ κόβῃ καὶ τὰ ποσὰ τοῦ τυπογραφείου. Ἄλλ' ἢ ἀμειλίχη γλῶσσα τὸν ἀρριθῶν ἔφερον πάντοτε ἀντιφρή- σεις, παρὰ τὴν... ἐγγύθησιν πού ἔκανε. Ξανά- κοβε λοιπὸν ὁ Γαβριηλίδης, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Περιουσιόταν ἔτσι τῆς περισσότερας φορῆς στὸ δίφραγμα! Καὶ στὸ τέλος, ἀφοῦ ὑπε- λόγιζε 5—10 δραχμῆς γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς συντάκτες καὶ διὰ ἅλῃσιν γιὰ τὸν ἀρριθιντάκτη, κατόρθωνε νὰ φέρῃ τὴν ἐξίσωσι!

Ἀμέσως κατόπιν ἔταρνε ὁ Γαβριηλίδης τὸ δίφραγμα του, καὶ καλημερῶσε τὸν διαχειρι- στῆ του, κατεβαίνοντας τῆς σκάλης τραγουδῶν- τας! Ὑστερα μᾶς ἐβαλοῦσε κ' ἐμᾶς ὁ διαχει- ριστῆς γιὰ τὴν πληρωμῆ.

***

Ἦρθε ὅμως νὰ σημειωθῆ ποὺς τιμὴν τῆς «Ἀκροπόλεως», ὅτι πάντοτε ἐξωφλοῦσε τὰ χρεῖ τῆς πάλι τὸ προσωπικόν τῆς.

Ἐτέρωσε πλήθος συντακτῶν ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἔφραγα μόνον καὶ μόνο, γιατί δὲν ἐπληθύνοντο τακτικὰ. Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησίν τους κατόρθωναν σιγά-σιγά νὰ ἐξοφληθῇ διόλιτρος ἢ ἀπαιτήσις του καὶ ποτὲ ἢ «Ἀκρόπολι» δὲν ἔμεινε νὰ χροσάτῃ οὔτε πεντάρα.

Φυσικὰ οἱ ἐργαζόμενοι στὴν διαχείριση εἶχαν ἐξασφαλισμένον τὸ μισθὸ τους, πρὸ πάντων διὰ τῆς μεθόδου τῶν «ἀγγελιδῶν», μὲ τῆς ὁποῖες ἐπιστόνοντο οἱ ἴδιοι, καὶ ἀνελάμβαναν κατόπιν προσωπικῶς τὴν ἐξόφλησιν ἀπὸ τοὺς ἀγγελιοδότας. Ἐν αὐτὸ εἶχε κηρυχθεὶ μυστικῶς πόλεμος μετὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν συντακτῶν, τοὺς ὁποῖους σχεδὸν δὲν ἔχοντες τὸ προσω- πικὸ τῆς πρώτης.

***

Σχετικὸν χαρακτηριστικὸν ἐπισημῶδι εἶνε τοῦ μακαρίτη Κο- στῆ Οικονόμου, καὶ τοῦ τότε διαχειριστοῦ Κουρῆ, ἀπὸ τὴν Κέρκυραν.

Ὁ Οικονόμου εἶχε τσακωθεὶ μὲ τὸ «Ἐμπρός» ὅπου ἐδοῦλες καὶ κατέφυγε στὴν «Ἀκρόπολι», ἂν καὶ ἤξερε τὴν ἀταξία τῶν πληρωμῶν τῆς.

Ὅτισο ὅταν ἤρθε τὸ πρῶτον Σαββατόβραδο καὶ δὲν εἶχε τὸ ταμεῖο χρήματα γιὰ τοὺς συντάκτες, ὁ Οικονόμου εἶνε ἐξω φρενῶν καὶ κατέφυγε στὸν διαχειριστῆ Κουρῆν ζητώντας τὸ μισθὸ του.

Ὁ Κουρῆς τότε τοῦ εἶπε μὲ τὴν κερκινετικὴν προφορὰ του:

— Μὰ τὸν Ἅγιον, ἐγὼ ἀποφῶ τί τὴν θέλει ὁ Γαβριηλίδης τὴν σὺνταξί! Ὅταν ἐγὼ ἤμωνα σὲ Κορφούς, κ' ἔδωκαν τὸν «Ἐμπράκτη», τὸν ἐγέμιζα μονάχος μου, καὶ δὲν εἶχα συντά- χτες, ὅπτε σκοπιζόμενα νὰ τοὺς πληρῶσω!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

